

πεμπεν όλον τ' οἶνον ἑσπὸ μίαν σαγύνα εἰς πῦν πλα-

CH. Πέπορα.] Translatiue ab asinis qui lætabundi pedere solent. Etiam in contemptum hoc fiebat, ut in Pluto καταπαρδῆν τ' πενίας, sic fortassis hic oppedit bello. Τὸ γῆρας ἐκδύς.] Et hæc translatio est à serpentibus, qui senium ponunt. Videtur autem senium pro bello dixisse, quia nihil æquè pacis amantes colonos contistat & marcescere facit atque bellum. unde postea ait ἀπαλόμ' ἂν μ' ἴδοις ἐπολὺ νεώτερον. loquitur enim chorus senium. At cum ait ἐξαυγῶν πῦν ἀσπίδα, dupliciter alludit in homonymia ἀσπίδος, & ad serpentem, & ad clypeum. Καὶ βοάτε] Post εἰσοδεῖσιν Trochaicam sequitur ἑθεῖσις, septem versuum Dimetrorum Trochaicorum Acatalecticorum. In secundo lego ἦ δὴ ἐξέστα non ἦ δὴ δ'. Ex ultimo versu duos facio. Nam συβαρίζεν existimo esse πρὸς τὸ τελευτον, sequens ἰού, ἰού, iambicum ἐφθνημιμότες Ita enim videtur digessisse ipse Scholiastes. Κενεῖν καθεύδειν] Non dubito quin τὸ κενεῖν, verbum sic nequitia, secundum versum ex lystrata, κακῶς παρέξω κ' οὐχὶ προσκινῆσθαι, id est, Nec admonebor & malignè illud dabo. κοτλαρίζεν.] Cottabus lusus erat in conuiuiis frequens apud Athenienses : Is quantum ex Grammaticorum glossis didici, eiusmodi ferè erat. Fixa erat in terram virga grandis, altera super eam transuersa pendebat, mobilis vtrinque tanquam in statera, duasque habebat lances pendulas, & sub ipsis duos crateras aquæ plenos, sub aqua statua ærea inaurata quæ vocabatur Manes: nam Sophocles Salmoneo sic vocat χάλκειον illud κέρα: versus ex illa fabula Iuulentos habes, apud Athenæum lib. xi. Iam qui iustitiam volebant phialam habebant meri plenam, & longius stantes certabant, quod vini ex epota phiala restabat in lancem mittere, vt repleta ea grauis fieret, inclinarètque, & caput allideret statua illius sub aqua latentis, sicque sonum ederet, ita vt qui feliciter sine casu iiceret, & maiorem ex iactu sonum efficeret, victor esset, hocque indicio speraret se ab amica redamari. Ad cuius consuetudinis rationem Theocritus dixit, τὸ τηλέφιλον ἐπλάττησεν. Est autem lusus ille cottaborum inuentum Siculum, vt testatur Critias in Elegis, κοτλαρίζεν ἐκ Σικελίης ἐστὶ χθόνος ἐκπρωτοῦ ἐργον, & Dicaarchus Meseñius (vel potius cum Athenæo Milesius) Aristotelis discipulus, qui siculam vocem existimat æreas illas phialas quæ λάταγα, vel λάταρες dicebantur. Quamquam infra Scholiastes dicat λατάγην, esse quod ex poculo epoto reliquum fiebat (malè apud Sudam λήμα ποθήσει, legendum enim λείμμα quia ἴ est λείφανον & τὸ λειπόμυρον, vt ait Hesychius) quòdque recuruata sursum manu iaciebant lutores in Cottabium. cui sententiæ

A subscribit Cratinus in Nemese, qui ait, Cottabum appellatum non solum præmium victori in conuiuio propositum, sed etiam vas ipsum in quod mittebat Latagas. Imò & Euripides Plifsthenē teste Athenæo, Cottabum & λάταγα idem facit, lulumque Atticorum ex inuentione Sicula scribit. Æreum verò vas illud fuisse testatur Eupolis Baptis: Meminit & Plato (Comicus puta) in fabula διὸς κακομῖνου (malè apud hunc Scholastem καλουμένου) Porro missionem cottabi ἀγκυλίην vocabant, quia dextram manum ancubant, id est, curuabant in mittendo, hinc κοτλαβοὶ ἀγκυλίηοῦ (malè Aristophanis glossè ἀγκυλιγούς) dicti à figura manu mittentis. Præmium autem quod κοτλαβίον dicebatur, erat vt puto placenta πυραμίδος, & σιγαμοειδής. Nam & Aristoteles lib. i. Rhetoricorum κοτλαβία missa Geloni, ait ab Ænesidemo, quas placentas fuisse arbitrator ad formam lancium illarum vel κοτλαβίων factas, Coslius Rhodiginus: quamuis potior est sententia eorum, qui κοτλαβία oppidum faciunt apud Aristotelem. Sanè κοτλαβοὶ proprie est sonus qui ex residuo in phiala vino redditur, & quo pauimentum elidebatur. Nam id etiam fuisse Romanis, non solus Horatius testatur, qui ait, mero Tinget pauimentum superboris: sed & Plinius lib. 14. vbi ait de iis qui ἀμυστὶ & ἀπνευστὶ bibebant, & totum calicem vno hauriebant potu: nihilque ad elidendum in pauimentis sonum ex vino reliquisse: vbi quidam summum legunt, quorum in sententiæ non accedo. Sanè ab illo sono existimo Plautum dixisse in pretiosa fabula Trinummio, bubulos cottabos, quasi flagra ad infligendas plagas: etsi Alciatus collabos maualt, qui sunt bubuli nerui. Ego cottabos malim, nam si collabi bubulæ neruiæ, quorsum bubulos addidit: ceterum in illo Cottaborum lusu semper amicarum mentionem iniectam constat ex Achæo & Callimacho his versibus:

Πολλοὶ δ' φιλέοντες ἀπόντιον ἦλον ἔραζε
Οἰνοπότοι κενὰς ἐκ κυλίαν λάταγας
vbi legendum οἰνοπότοι σικελὰς ausim affirmare, & corrigendas Glossas huius fabulæ sub finem. Nam patet vel ex sequentibus Scholiastæ verbis, ait enim σικελὰς αὐτὰς ἐκ ἀπεκτότως ὀνόμασεν. vide de cottabis plura apud Athenæum lib. 13. vbi & Critiæ versus de Anacreonte huc pertinentes, habes item Æschuli alios versus de Cottabo qui ἀγκυλιγός. Plura præterea de his congerere pigeat & tædet, præsertim cum Rhodigini & Parrhasii habeamus affiduas rupto lectorie columnas, vel paginas potius: Deinde cum nuper Cottabum nobis representarit in Athenæo suo doctiss. Dalechampius, quem honorificè appello. sed hoc mihi excidebat quod apud Hesychium voce κοτλαβία legendum putem κοτλαβία: ait enim esse ἐπαθλον ἀεῖσα κοτλαβίαντι. i. qui altiozem ex iactu sonum ediderat, qui que μεθυθκοτλαβος dicebatur. sed error ille apud Hesychium manauit ex antiqua ἰσθῆς figura, de qua nos alibi.

BIS ETVS. Κορανίς καὶ εἰσοδεῖσις χοροῦ μονο-
Χο. Εἰ γάρ μοι χθόσι τ' ἴδω τούτῳ πῦν ἡμέραν ποτῆ.

CH. O Mihi si detur istam olim videre ab-
mam diem: